

день!“ — „Добре, добре! Когато ти са оженишь, то
кръсти сичките си дѣца Касияновци; а сега да по-
говориме още малко за месѣчината.“ — „Добре да
поговориме . . . На сичките си дѣца азъ не мога да
дамъ име Касиянъ, г. Алексѣвичъ!“ — „А защо?“ —
„А ако са роди женско?“ — „Ти само синовете си на-
рѣчи Касияновци. Но да оставиме на страна твоите
синове. Знаешъ ли ти, защо ние броиме времето съ
недѣли?“ — „Да ви кажа право, не зная.“ — „Ха-де,
усѣти са де! Месѣцътъ са нарича месѣцъ за това,
че месѣчината обикаля по веднашъ около земята; а
недѣлята какво означава?“ — „Не мога да ви кажа.“ —
„Помисли-де малко? Месѣцътъ има само четири не-
дѣли; а защо тие не сѣ петъ или три?“ — „Е-е-е!
Не мога да ви кажа, г. Алексѣвичъ!“ — „Ехъ, ка-
кавъ си ти лапни шаранъ! Я си припомни пакъ мо-
ята топка, когато тя са въртеше около твоята гла-
ва! Помнишь ли ти що ставаше тогава на нея?“ —
„Да не е отъ четвъртините?“ — „Ето видишь ли сега,
че знаешъ! Разбира са, че отъ четвъртините: пър-
вата четвъртина на месѣчината е една недѣля, вто-
рата четвъртина — друга недѣля и т. н. Четвърти-
ните сѣ четири, и недѣлите сѣ четири.“ — „Така е.
Сичкото това е твърде просто; но изведнашъ човѣкъ
никакъ не може да са усѣти, дяволъ да го земе!“
— „Забѣлѣжи сега и това, че и тука има една мал-
ка невѣрность: четвъртините на месѣчината сѣ не
повече и не по-малко отъ четири; а недѣли презъ
месѣцътъ не сѣ тѣкмо четири, а четири и малко. А
сичкото това стара отъ туй, че нашите месѣци сѣ